

ΕΤΟΣ 65ον

3 Σεπτεμβρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 36 (3353)

Η ΠΡΑΞΗ ΩΣ ΦΑΝΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Στή σημερινή περικοπή, αγαπητοί αδελφοί, γίνεται λόγος από τόν απόστολο Παῦλο ὄχι τόσο γιά τά πιστευτέα, αὐτά δηλαδή πού πρέπει ὡς χριστιανοί νά πιστεύουμε, γιά τά ὁποῖα ἀρκετές φορές ἔχει ἤδη μιλήσει, ἀλλά περισσότερο ἀναφέρει τίς ὁψεις τῆς πράξεως πού καθιστοῦν ἀπτή, φανερή, τήν πίστη. Πῶς, δηλαδή, ἡ πίστη γίνεται ἔνσαρκη καί ἡ ἐκκλησιαστική σύναξη γίνεται ὁ «τόπος» καί ὁ «τρόπος» αὐτῆς τῆς σαρκώσεως. Πίστη καί ἔργα συνδυάζονται καί ἀλληλοπερικωροῦνται.

Πνευματικός ἀγώνας

Καταρχήν, παροτρύνει τοὺς Κορινθίους νά ἔχουν θάρρος, ὄχι ἀστήρικτο καί ἀφελές, ἀλλά θάρρος πού θά βασιζέται στήν ἀγάπη. Ἄπαιτεῖται πνευματική ἐγρήγορηση στόν ἀγώνα τόσο πνευματική, ὅσο καί ψυχοσωματική, νήψη, ὅπως ἴενε καί οἱ ἱεροὶ Νηπτικοὶ πατέρες, δηλαδή προσοχή ἀνύστακτη γιά νά παρακολουθοῦν τίς «ἀποκλίσεις καί περισπασμούς» τοῦ νοῦ τους καί νά τόν ἐπαναφέρουν στήν εὐθεία ὁδό. Ἀποκλίνοντας ἀπό τή μιά μεριά κινδυνεύει ὁ νοῦς, καί κατά συνέπεια ὁ ὅλος ἄνθρωπος, ὅταν ὑπεραιοδοξεῖ καί ὑποτιμᾷ τή δύναμη τῶν παθῶν καί τοῦ διαβόλου. Ἡ «χαρά» του καί τό θάρρος του τότε ἔχουν ἕναν «μανιακό», θά μπορούσαμε νά ποῦμε, χαρακτήρα πού ὁδηγεῖ σέ λογιῆς λογιῆς γκρεμούς. Ἀποκλίνοντας ἀπό τήν ἄλλη κινδυνεύουμε ὅταν ἡ ἀπόγνωση κάνει τήν ἐμφάνισή της στήν καρδιά μας καί τότε πρέπει ἐμπόνως καί συντόνως νά ἀδράξουμε τό μαστίγιο τῆς προσευχῆς καί νά ἐκβάλλουμε συνεχῶς καί ἀδιαλείπτως ἀπό τά ἅγια τῶν ἁγίων τῆς καρδιάς μας τά δηλητηριώδη χνῶτα τῶν πονηρῶν πνευμάτων. Ἡ ἀπελπισία ποτέ δέν μπορεῖ νά βοηθήσει τόν ἄνθρωπο νά προκόψει πνευματικά, διότι κόβει τά νεῦρα τῆς ψυχῆς καί ὁ πιστός ἀτονεῖ πνευματικά, χάνοντας κάθε διάθεση γιά πνευματικό ἀγώνα.

Ἄρα, ἡ ἐγρήγορη, τήν ὁποία ἐδῶ ὑπονοεῖ ὁ θεῖος Ἀπόστολος, συνδέεται μέ ἀπαρασάλευτη ἐπιμονή στά πιστευθέντα, δύναμη, θάρρος, μέ τήν ἀγάπη νά

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. ιστ΄ 13-24)

Προσωπικά θέματα και χαιρετισμοί

Ἀδελφοί, γοηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἶδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιοῦτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· ἀνέπαιυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιοῦτους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Προσκίλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἑμῆ χειρὶ Παύλου. Εἴ τις σὺ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα. Μαρὰν ἀθά. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

ἐπιστέφει καὶ τὰ τρία. Οἱ Πατέρες ἴνευ ὅτι μετρίου βαθμοῦ θλίψη ἢ πένθος γιὰ τὸ πόσο ἔχουμε ἠλυπήσει τὸν ἅγιο Θεὸ μετὰ τὴ συμπεριφορὰ καὶ τὴν ἀμετανοσίᾳ μας, ὅταν βέβαια συνδυάζεται μετὰ τὴν ἄδοξη χαρὰ πού νιώθουμε αισθανόμενοι ὅτι ὁ Θεὸς πάντοτε μᾶς δέχεται, ἀποτελοῦν τὸ ὑγιές δίπολο πάνω στό ὁποῖο θεμελιώνεται ἡ πνευματικὴ μας ζωὴ, πού δέν εἶναι ἄλληλο ἀπὸ τὴν πατερικὴ χαρμολύπη. Ὡς ὅχι ἀνισόρροποι ἐνθουσιασμοί, ἀλλὰ ἡρεμῆ, γαλήνια χαρὰ, αὐτὴ τὴ χαρὰ τὴν ὁποία «οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ἡμῶν». Ὡς ὅχι κατάθλιψη, κάτω ἀπὸ τὸ προσωπεῖο τῆς ταπεινοφάνειας, ἀλλὰ ταπείνωση πραγματικὴ.

Ὁ κάθε ἄνθρωπος νά εἶναι χαρὰ γιὰ τὸν διπλανό του

Στὴ συνέχεια ὁ Ἀπόστολος κάνει ἀναφορὰ στὴν οἰκογένεια τοῦ Στεφανᾶ, ἡ ὁποία πρώτη ἀπὸ ὄλους στὴν Ἀχαΐα πίστεψε στὸν Χριστό καὶ ἀφιέρωσε τὸν ἑαυτό τους καὶ τὴ ζωὴ τους στό νά ὑπηρετοῦν τοὺς χριστιανούς, πού εἶχαν ἀνάγκη. Παροτρύνει τοὺς ὑπολοίπους νά σέβονται καὶ νά ὑποτάσσονται, νά ὑπακοῦν αὐτούς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ κάθε ἄλλον πιστό πού συνεργάζεται καὶ κοπιᾶζει σὲ τέτοιου εἶδους θεάρεστα ἔργα. Αὐτοὶ οἱ πιστοὶ ἀποτελοῦν τὸ παράδειγμα καὶ γιὰ τοὺς ὑπολοίπους, γι' αὐτὸ καὶ ἀξιῶνουν τὸν σεβασμὸ τῶν υπολοίπων καὶ τότε καὶ τώρα.

Στὴν Ἐφεσο, ἀπὸ ὅπου ὁ Παῦλος γράφει τὴν πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ του, ἔχουν μεταβεῖ καὶ οἱ Στεφανᾶς, Φουρτουνάτος καὶ Ἀχαϊκὸς ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τῆς Κορίνθου. Ἡ παρουσία καὶ τῶν τριῶν τους λειτουργεῖ γιὰ τὸν Παῦλο ὡς μία εὐφρόσυνη καὶ εὐφραίνουσα συμπεριλήψη ὄλων τῶν Κορινθίων πιστῶν κοντά του. Αὐτὸς εἶναι ὁ τρόπος τοῦ νά ὑπάρχει κανεὶς ἐκκλησιαστικῶς καὶ ὄχι νά θρησκεύει ἰδιωτικῶς. Αἰσθάνεται δηλαδὴ σάν νά βρίσκεται μετὰ ὄλους μαζί

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἀγρυπνεῖτε, στέκεσθε σταθεροί εἰς τὴν πίστιν, νά εἶσθε θαρραλέοι καί δυνατοί. Ὅ,τι κάνετε, νά γίνεται μέ ἀγάπην. Τώρα σᾶς παρακαλῶ, ἀδελφοί: ξέρετε ὅτι ἡ οἰκογένεια τοῦ Στεφανᾶ ἦσαν οἱ πρῶτοι χριστιανοί τῆς Ἀχαΐας καί ἔταξαν τοὺς ἑαυτοῦς των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἁγίων. Νά ὑποτάσσεσθε καί σεῖς εἰς τοὺς τοιοῦτους καί εἰς τὸν καθένα πού συνεργάζεται καί κοπιάζει. Χαίρω διὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ Στεφανᾶ, τοῦ Φουρτουνάτου καί τοῦ Ἀχαϊκοῦ, διότι αὐτοὶ ἀνεπλήρωσαν τὴν ἀπουσίαν σας· καθυσάχασαν τὸ δικό μου πνεῦμα καί τὸ δικό σας. Ν' ἀναγνωρίζετε τοὺς τοιοῦτους. Σᾶς χαιρετοῦν αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Σᾶς στέλλουν πολλοὺς χαιρετισμοὺς ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀκύλλας καί ἡ Πρίσκιλλα μαζί μέ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ σπιτιοῦ των. Σᾶς χαιρετοῦν ὅλοι οἱ ἀδελφοί. Χαιρετῆστε ἀλλήλους μέ ἅγιον φίλημα. Ὁ χαιρετισμὸς γράφεται μέ τὸ χέρι ἐμοῦ τοῦ Παύλου. Ὅποιος δέν ἀγαπᾷ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἄς εἶναι ἀνάθεμα. Μαράν ἀθά (“Ἐλα, Κύριε”). Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ νά εἶναι μαζί σας. Ἡ ἀγάπη μου εἶναι μαζί μέ ὅλους σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάντου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τοὺς πιστοὺς τῆς Κορίνθου, χωρὶς νά τὸν προβληματίζει κάποιου εἴδους ἔλληειψη. Ὅμιλεῖ μάλιστα γιὰ ἀναπλήρωση, ἀπὸ τοὺς τρεῖς προαναφερθέντες, τοῦ ὑστερήματός του νά βρίσκεται μακριὰ ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τῆς Κορίνθου. Ἡ ἀναπλήρωση αὐτὴ γίνεται συνώνυμη τῆς πνευματικῆς ἀνάπαυσης πού αἰσθάνεται καί τῆς ἀνακούφισις τόσο τοῦ ἰδίου τοῦ Παύλου, ὅσο καί τῶν Κορινθίων πιστῶν, οἱ ὁποῖοι θά λάβουν τὴν ἐπιστολὴ αὐτὴ ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἀδελφούς, πού τώρα βρίσκονται μέ τὸν Παῦλο.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἔκφραση τῆς ἀγάπης μέσα στὴν Ἐκκλησία: ὅλοι νά ἀναπαύουν ὅλους. Εἶναι τὸ «ὁμοθυμαδόν» (μέ μιά καρδιά) τῶν πρῶτων χριστιανῶν, πού περιγράφεται εὐγλωττα στό βιβλίον τῶν Πράξεων. Τό ὅτι «εἶχον ἅπαντα κοινά» εἶναι ὑπογράμμιση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τρόπου ὑπαρξης, πού σημαίνει ὅτι ἡ παρουσία τοῦ ἑνός ἦταν ἀφορμὴ ἀνακούφισις, παρηγορίας καί δοξολογίας τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἅλλον. Αὐτό ἀκριβῶς τὸ βίωμα περιγράφει ὁ Ἀπόστολος ὅταν ἀναφέρεται σέ ἀναπλήρωση ὑστερημάτων, πού συμβαίνει ἐκατέρωθεν καί «ἐκεῖ» καλοῦμαστε νά φτάσουμε ὅλοι μας μέ τὸν ἐκκλησιασμό, τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, τὴν ἀγαθοεργία, τὴν προσευχή, τὴ μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ἄγαπην συνεχῆς στὸν Χριστό

Ἄν ἀγαποῦμε τὸν Χριστό, ὀφείλουμε νά τηροῦμε τίς ἐντολές Του. Ὁ Χριστός εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος προχωράει περισσότερο αὐτὴ τὴν ἀλήθεια, λέγοντας ὅτι αὐτός πού δέν ἀγαπᾷ τὸν Χριστό καί

3 Σεπτεμβρίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος († 302). Θεοκτίστου ὁσίου († 467). Χαρίτωνος μάρτυρος.
Πολυδώρου νεομάρτυρος († 1794). Ἀνακομιδῆ τοῦ ἰ. λειψάνου τοῦ ἁγίου Νεκταρίου
Πενταπόλεως († 1920).
Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. 1στ΄ 13-24 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. κα΄ 33-42.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 10 Σεπτεμβρίου, πρὸ τῆς Ὑψώσεως.
Ἀπόστολος: Γαλ. στ΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. γ΄ 13-17.

ἄρα δὲν τηρεῖ τίς ἐντολές Του, εἶναι χωρισμένος ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι σῶμα δικό Του. Δὲν μπορεῖ, συνεπῶς, νὰ ζῆσει ἐκτὸς σώματος. Εἶναι καταδικασμένος νὰ πεθάνει πνευματικά.

Ὅντως τὸ ἀποστολικὸ αὐτὸ ἀπόσπασμα λειτουργεῖ ὡς κόλληφος γιὰ πολλοὺς ἀπὸ ἐμᾶς, τοὺς χριστιανούς τῶν ἐσχάτων χρόνων, τῶν πολλῶν λόγων χωρὶς ἔργα· καὶ τῶν πολλῶν ἔργων, χωρὶς τὴ ζέουσα ἀλλοίωση τῆς πίστεως στὴν καρδιά μας. Ἄς εὐχηθοῦμε, ἀδελφοί μου, ὁ Πατὴρ τῶν φώτων νὰ μᾶς χαρίζει μὲ τίς πρεσβεῖες τοῦ ἀποστόλου Παύλου τὸ χάρισμα τῆς ἰσόβιας μετανοίας, ἀμήν!
Ἀρχιμ. Ἐ.Τ.

— ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ —

Σέ μιά περίοδο πολλῶν ἰδεολογικῶν, πνευματικῶν καὶ κοινωνικῶν συγχύσεων, ἡ λειτουργία τοῦ Φροντιστηρίου Ὑποψηφίων Κατηχητῶν ἔρχεται νὰ προσφέρει στοὺς νέους πού ποθοῦν νὰ διακονήσουν τὴν Ἐκκλησία μέσα ἀπὸ τὸ ἔργο τῆς Κατήχησης τῶν παιδιῶν καὶ τῶν ἐφήβων, τὴ δυνατότητα νὰ καταρτιστοῦν πρακτικὰ ἀλλὰ καὶ βιωματικὰ καὶ συγχρόνως νὰ τοὺς καταστήσει μετόχους πρωτίστως ἀνάληψης εὐθυνῶν γιὰ τὴν ἀξιόπιστη μαρτυρία τῆς πίστεως, τῆς λειτουργικῆς ζωῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Λόγου.

Γιὰ περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ ἀπευθύνονται: α. στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καὶ Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινὰ 8 π.μ.-2 μ.μ. ἐκτὸς Σαββάτου καὶ Κυριακῆς) β. στό ἠλεκτρονικὸ ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καὶ γ. νὰ λαμβάνουν πληροφορίες στὴν ἰστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr στὴν ἐνότητα *Ποιοὶ εἴμαστε – Τομέας Κατηχήσεως καὶ Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*, στὴν ὁποία περιγράφονται ἀναλυτικὰ ὅλες οἱ ἐκπαιδευτικὲς-κατηχητικὲς δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχήσεως.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
